

SZÖVETSÉG ÉS SZERETET

Január 4., szombat délután

Isten mély és igaz szeretettel van az emberi család minden tagja iránt. Egyről sem feledkezik meg, egyet sem hagy árván és megtévesztett állapotban, hogy az ellenség legyőzhesse. Akik beálltak Krisztus seregébe, felveszik Isten teljes fegyverzetét, hordják azt, és védelmet kapnak az ellenség minden támadásával szemben. Biztos ígéretük van azoknak, akik igazán arra vágnak, hogy Istentől tanítottak legyenek és az Ő útjain járjanak, mely szerint megígérte, ha valakinek nincs bölcsessége és tőle kér, akkor készségesen és szemrehányás nélkül adja. Az apostol így folytatja: „De kérje hittel, semmit sem kételkedvén: mert aki kételkedik, hasonlatos a tenger habjához, amelyet a szél hajt és ide s tova hány. Mert ne vélje az ilyen ember, hogy kaphat valamit az Úrtól; a kétszívű, a minden útjában állhatatlan ember.” (Jak 1:5-7) Isten ott van minden ígéret mögött, és azzal hozzuk rá a legnagyobb szégyent, ha kérünk és nem hiszünk ígéretében, hanem kételkedünk és habozunk, majd pedig kimondjuk kételyeinket... Higgyük el, hogy amit Isten ígért, azt meg is cselekszi.

Szüntelenül imádkozzunk, legyünk éberek, munkálkodjunk és várjunk. Harcoljunk meg a hit nemes harcát. Szóljunk így magunkban: „Isten hívott meg. Hallotta imám. Szavát adta, hogy elfogad engem, és teljesíti ígéretét. Bízhatok Istenben, mivel úgy szeretett engem, hogy egyszerű Fia halt meg érttem. Isten Fia az én Megváltóm. – *A keresztyén nevelés alapjai*, 299. o.

Isten adta nekünk Jézust. Benne pedig Isten nyilatkozik meg. Megváltónk mondja: „Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet, és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és annál lakozunk.” „Amit azért ti kezdettől hallottatok, az maradjon meg bennetek. Ha bennetek marad az, amit kezdettől fogva hallottatok, ti is az Atyában és a Fiúban maradtok.” Ha ismerjük Istent és Jézus Krisztust, akit elkül-

dött, a lélek kimondhatatlan örömet élvez. Ó, mennyire szükségünk van Isten jelenlétére! – *Bizonyságtételek lelkészeknek*, 169. o.

Isten határtalanul sok jót tett érettünk. Kegyelmi trónusa vonz bennünket, mivel ezen a trónon ül az, akit Atyánknak nevezhetünk. Ám Jehova nem találta teljesnek a megváltási tervet, ha csak a szeretetét fekteti bele. Ezért az oltárra egy isteni természetet magára öltött Védőügyvédet helyezett. Krisztus közbenjárói munkássága során Isten előtt fiai és leányaiként mutat be minket. Közbenjár azokért, akik befogadják. Megváltásukat saját vérén vásárolta meg. És saját érdemei alapján jogosítja fel őket arra, hogy a királyi család tagjai, a mennyei Király gyermekei lehessenek. Az Atya pedig végtelen szeretetet tanúsítva Krisztus iránt, barátait saját barátaiként fogadja be és üdvözli. Az Atya elfogadja az engesztelő áldozatot. A Fiú testet öltése, élete, halála és közbenjárói szolgálata Istent dicsőíti. – *Counsels to Parents, Teachers and Students*, 14. o.

Január 5., vasárnap

A menny megváltási terve olyan széles, hogy átfogja az egész világot. Isten szeretné az élet leheletét lehelni a porba sújtott emberiségbe. Nem engedi, hogy bárki is csalódjon, aki őszintén sóvárog valami szebb és nemesebb után, mint amit a világ tud kínálni. Isten állandóan küldi angyalait azokhoz, akik – miközben a legcsüggesztőbb körülmények között élnek – hittel imádkoznak azért, hogy náluk erősebb hatalom vegye birtokba őket, szabadulást, békességet hozzon. Isten különböző utakon nyilatkoztatja ki önmagát, és olyan helyzetet teremt, amely bizalmat ébreszt bennük Krisztus iránt, aki önmagát adta váltságul mindenkiért, „hogy Istenbe vessék bizalmukat; ne felejtsek el Isten nagy tetteit, és tartsák meg parancsolatait” (Zsolt 78:7). [...]

Így szól Isten: „Vezetem majd a vakokat olyan úton, amelyet nem ismertek, ismeretlen ösvényeken viszem őket. A sötétséget világossággá változtatom előttük, a rögös utat simává. Ezeket a dolgokat véghez viszem, nem mulasztom el.” (Ésa 42:16) – *Próféták és királyok*, 377–378. o.

Istenünk szavára hallgat a menny és a föld, s Ő pontosan tudja, mire van szükségünk. Mi csak rövid távolságot látunk be magunk előtt, de

„nincsen olyan teremtmény, amely nyilvánvaló nem volna előtte, sőt mindenek meztelenek és leplezetlenek annak szeme előtt, akiről mi beszélünk” (Zsid 4:13). Az Úr magasan trónol a föld nyugtalansága fölött. Isteni tekintete előtt nincs titok. Nagy és zavartalan örökkévalóságából rendeli el, amit jónak lát.

Az Atya tudta nélkül egyetlen veréb se hull a földre. Sátánt Isten iránti gyűlölete arra vezeti, hogy az állatteremtményeket is pusztítsa. Csak Isten védő gondoskodása óvja meg a madarakat, hogy örömeinkkel vidíthassanak bennünket. A verebekről sem feledkeznek meg: „Ne féljete azért; ti sok verebecskénél drágábbak vagytok.” (Mt 10:31) – *Bizonyágtételek a gyülekezeteknek*, 8. köt., 272–273. o.

Isten Igéje megszenteli minden emberi kapcsolatunkat. Az igazság kovásza nem kelti fel a versengés szellemét, az érvényesülés és az első hely utáni vágyat. Az igazi szeretet, amely a mennyben született, nem önző és nem állhatatlan. Nem emberi elismerés függvénye. Aki elfogadja Isten kegyelmét, annak szívében túlrad a szeretet Isten és azok iránt, akikért Krisztus meghalt. Nem harcol az elismerésért. Nem azért szeret, mert őt szeretik, és kedvében járnak. Nem azért szeret másokat, mert elismerik érdemeit, hanem azért, mert azok Krisztus megváltottai. Akkor sem gerjed haragra, ha indítékait, szavait, tetteit félreértik vagy kiforgatják, hanem megőrzi nyugalmát. Kedves és figyelmes. Nem tartja sokra önmagát, de tele van reménységgel. Szüntelen bízik Isten irgalmában és szeretetében. – *Krisztus példázatai*, 101. o.

Január 6., hétfő

A hiteles keresztény próbája Isten Igéje. Jézus ezt mondja: „Ha szerettek engem, tartsátok meg a parancsolataimat.” És: „Aki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem; aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak”... És: „Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet: és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és annál lakozunk. Aki nem szeret engem, nem tartja meg az én beszédeimet: és az a beszéd, amelyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, aki küldött engem.”

Itt találjuk azokat a feltételeket, amelyek szerint történik minden lélek kiválasztása az örök életre. Az Isten parancsolatai iránti engedelmesség fogja bizonyítani a szentek közötti örökséghez való jogot

a világosságban. Isten kijelölt magának bizonyos jellembeli minőséget, és mindenki, aki Krisztus kegyelme által eléri követelményét, gazdagon jut be az országába. Mindenkinek, aki el akarja érni ezt a jellem szintet, használnia kell az Isten által e célra adott eszközöket. Ha örökölni akarjuk azt, ami megmarad Isten gyermekei számára, akkor munkatársainvá kell válnunk. Arra kaptunk kiválasztást, hogy viseljük Krisztus igáját, hogy hordozzuk Krisztus terhét és vigyük keresztjét. Igyekeznünk kell „kiválasztásunkat és elhívásunkat erőssé tenni” (vö. 2Pt 1:10). Kutassuk az Írásokat, és meg fogjuk látni, hogy Ádám egyetlen fiát vagy leányát sem választották ki az üdvösségre Isten törvénye iránti engedetlenségben. A világ Isten törvényét semmissé teszi, azonban a keresztények az igazság iránti engedelmesség által történő megszentelődésre lettek kiválasztva. Ha viselni akarják a koronát, akkor hordozniuk kell a keresztet. – *A keresztény nevelés alapjai*, 125. o.

Amint János az Atyának a pusztuló emberek iránti szeretetének magasságát, mélységét és szélességét szemlélte, csodálattal és tisztelettel telt meg. Nem talált megfelelő szavakat, hogy kifejezze e szeretetet, hanem felszólította a világot, hogy szemléljék: „Látjátok, milyen szeretettel szeret minket az Atya, hogy Isten fiainak hívnak.” Mily értékes is teszi ez az embert! A bűnbeeséssel az emberek fiai Sátán alattvalói lettek. Krisztus kimondhatatlan áldozatán át, s a nevébe vetett hit által Ádám fiai Isten fiaivá lehetnek. Krisztus azzal, hogy emberi természetet öltött magára, magas polcra emeli az emberiséget. A bukott embernek második lehetőséget, alkalmat nyújt, s olyan helyzetet teremt neki, ahol a Krisztussal való kapcsolat által nevelni, javítani, emelni tudják magukat, hogy valóban méltók lehessenek az Isten fiai névre.

Ez páratlan szeretet. Jézus elvárja, hogy akiket élete árán megvásárolt, a lehető legjobban használják ki a nekik adott tehetségeket. Egyre növekedjenek az isteni akarat ismeretében, s javuljanak szellemileg és erkölcsileg, míg el nem jutnak a jellem tökéletességére, mely alig marad el az angyalokétól. – *Bizonyágtételek a gyülekezeteknek*, 4. köt., 563. o.

Január 7., kedd

A törvényt soha nem semmisítjük vagy fosztjuk meg méltóságától akkor, amikor Krisztust emeljük magasba, mint az erő egyedüli forrását, és bemutatjuk páratlan szeretetét az emberi bűnök büntetésé-

nek kiegyenlítésében, valamint az embernek tulajdonított igazságosságát. Sőt, ilyenkor a törvény olyan helyre kerül, ahol az azt megillető fény világíthatja és ragyoghatja körül. Ez egyedül a Kálvária keresztről származó világosság fényében lehetséges. A törvénynek egyedül a megfeszített és feltámadt Üdvözítőől származó világosság fényében van csorbítatlan szerepe és helye a megváltási tervben. Ez csak lelkileg érthető meg. Krisztus nekünk tulajdonított igazságossága tüzes hitet, reményt és örömet gyújt az Ő szemlélő szívében. Ebben az örömben egyedül azok részesülhetnek, akik szeretik és megtartják Jézus szavait, melyek Isten szavai. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 3. köt., 176. o.

A hívő ember számára hatalmas titok az a tény, hogy Jézus végtelen nagy áldozatot hozott a megváltása érdekében. Alázattal és remegő ajakkal jelenti ki: „Ő szeretett engem, és önmagát adta érttem. Szegénnyé lett, hogy az Ő szegénysége által én meggazdagodjak. A fájdalmak férfia nem vetett meg, hanem végtelen és megváltó szeretetét árasztotta rám, hogy a szívem megtisztuljon, utána pedig visszavezetett engem a parancsolatai iránti hűség és engedelmesség útjára. Irgalma, alázata és kereszthalála a megváltási terv legnagyobb csodái. Az a tény, hogy büntelenül meghalt a bűnösért, az emberi szeretet bármilyen megnyilvánulását meghaladja. Azért tette mindezeket, hogy felkínálhassa számomra a feddhetetlenséget, hogy én is megtarthassam a törvényt, amit korábban áthágtam. Ezért dicsőítem Őt, és ezt fogom hirdetni minden bűnösnek. Így kiáltok: »Íme, Istennek Báránya, aki elveszi a világ bűneit!«” – *Adventist Review and Sabbath Herald*, 1888. október 11.

Kezdetben a teremtés egész műve Istent nyilatkoztatta ki. Krisztus volt az, aki kiterjesztette az egeket, és lerakta a föld alapjait. Keze függesztette helyükre a térben a világokat, és Ő formálta meg a mező virágait. Ő az, „aki hegyeket épít erejével” (Zsolt 65:7), „akié a tenger, és Ő alkotta is azt” (Zsolt 95:5). Ő halmozta el a földet szépséggel, Ő töltötte meg a levegőt dallammal, és Ő írta oda mindenre a földön, a levegőben és az égbolton az Atya szeretetének üzenetét.

A bűn megrontotta Isten tökéletes művét, de keze írása továbbra is olvasható rajta. A teremtett dolgok még mindig hirdetik kimagasló voltán dicsőségét. Nincs sehol semmi – az önző emberi szíven kívül –,

ami önmagának élne... A virágok illatot árasztanak, és áldásul tárják fel szépségüket a világnak. A Nap világok ezreinek örömeire ontja sugarait.
– *Jézus élete*, 20. o.

Január 8., szerda

A példázatbeli adós halasztásért könyörgött, megígérve, hogy „mindent megfizet”; és a király visszavonta az ítéletet. Az egész adósságot elengedte. E szolgának nemsokára alkalma nyílt arra, hogy kövesse gazdája példáját a megbocsátásban. Amikor kiment, találkozott az egyik szolgatársával, aki adósa volt egy kis összeggel. Neki a király elengedte tízezer talentumnyi tartozását. Az adósa csak száz dénárral tartozott. De a szolga, akivel ura olyan irgalmasan bánt, egész másként viselkedett szolgatársával. [...]

Amikor az adós szolga könyörgött urának, hogy legyen türelmes, nem is fogta fel, milyen hatalmas összeggel tartozik. Nem is gondolt arra, hogy képtelen megfizetni. Azt hitte, hogy le tudja törleszteni adósságát. „Légy türelemmel hozzám – mondta –, és mindent megfizetek néked.” Sokan reménykednek abban, hogy saját cselekedeteikkel kiérdemlik Isten kegyét. Nem fogják fel, milyen tehetetlenek. Nem fogadják el Isten kegyelmét ingyen ajándékként, hanem saját jó cselekedeteikben bíznak. Szívüket nem szomorítja el és nem alázza meg a bűntudat. Ezért másokkal szemben követelőzők és könyörtelenek. Isten ellen elkövetett bűneik úgy aránylanak azokhoz a bűnökhöz, amelyeket testvérük követett el ellenük, mint a tízezer talentum a száz dénárhoz – majdnem egymillió az egyhez. Mégis ők azok, akik nem bocsátanak meg. – *Krisztus példázatai*, 245. o.

Ha az Úr úgy bánt volna az emberi családdal, ahogy az emberek bántanak egymással, megsemmisültünk volna. Ő azonban hosszan tűr, irgalmas és kegyelmes, megbocsátja törvénytelenégeinket és vétkeinket. Ha teljes szívvel keressük, akkor beköltözik hozzánk.

Jézus Krisztus irgalma, amit az emberek bűneinek megbocsátása terén tanúsít, arra tanít, hogy minden visszatartás nélkül meg kell bocsátanunk embertársaink ellenünk elkövetett tévedéseit és bűneit. Krisztus azért adta tanítványainak ezt a leckét, hogy helyreigazítsa a Szentírás akkori magyarázóit által terjesztett téves tanításokat és gyakorlatokat.

Az ember csak Isten jóindulatának köszönhetően nyerhet üdvösséget, miután megbocsáttattak a bűnei. Azonban azok, akik irgalmának áldásában részesülnek, hasonló engedékeny és megbocsátó lelkületet kell tanúsítsanak az Úr családjához tartozók iránt. – *The Upward Look*, 43. o.

Isten atyai szíve hosszan tűr gyermekiért. Kitartó irgalmat és szeretetet tanúsított Izráel fiai iránt is. Türelemmel világított rá a vétkeikre, és várta, hogy beismerjék tévedéseiket. Amikor megtértek és megvallották bűneiket, megbocsátott nekik, és bár sokszor visszaestek bűneikbe, Isten részéről nem hangzottak el korholó szavak.

Krisztus határozottan kijelentette, hogy meg kell bocsátani annak az embernek, aki ismételten, még hetvenszer hétszer is vétkezik, de megtér. – *The Upward Look*, 298. o.

Január 9., csütörtök

Akik szoros közösségben élnek Krisztussal, bizalmi pozíciót nyernek. A szolga minden tőle telhetőt megtesz Uráért, így befogadást nyer annak családjába, akinek a parancsolatai iránt engedelmisséget tanúsít. Kötelességünk hűséges teljesítése közben egyesülhetünk Krisztussal, és ha megtartjuk Isten parancsolatait, szabadon beszélhetünk az Úrhoz. Aki mennyei Urával beszélget úgy, mint egy barátal, felsőbbrendű ismeretet szerez fenségéről, és a parancsolatok legengedelmebb megtartójává válik.

„Ha én bennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek, amit csak akartok, és meglesz az néktek... Ti az én barátaim vagytok, ha azokat cselekszitek, amiket én parancsolok néktek... Barátainknak mondtalak; mert mindazt, amit az én Atyámtól hallottam, tudtul adtam néktek.”

Annak a jelleme, aki hittel járul Isten elé, arról tesz bizonyosságot, hogy a Megváltó uralja és vezérli mindenben az életét. Az ilyen ember folyton felteszi a kérdést: „Megváltóm, ez a te akaratod is?” Szüntelen Jézus Krisztusra, hitének szerzőjére és bevégzőjére szegezi tekintetét. Minden cselekedetével kapcsolatosan szem előtt tartja mennyei barátja akaratát, mivel tudja, hogy ez a bizalom az ő ereje. És bármilyen nehézség közepette szívét mindig Istenhez emeli. – *That I May Know Him*, 296. o.

Az Úr szeret téged, és míg Jézus lábnyomát követed, biztonságban vagy. Fontos, hogy minden Krisztus nevét viselő lélek csak az igaz úton járjon. Hogy miért? Azért, mert aki sántikál, az könnyen letéríthető az útról. Szörnyű dolog rossz példát nyújtani egy léleknek, és ezzel az általad is járt téves útra vezetni őt.

Merítsetek szüntelen Jézus kegyelmének gazdagságából, hogy bőséges tartalékra tehesetek szert. – *The Upward Look*, 275. o.

Akinek az érdekei teljes mértékben megegyeznek Krisztus érdekeivel, vágyódik Őt szolgálni, és minél többet dolgozik Ura munkájában, áldást szerezve másoknak, Jézus annál több világosságot és szeretetet áraszt rá, hogy azt továbbadhassa. Vigyázzatok, csak azt tanítsátok másoknak, amit magatok is tanultatok Krisztus iskolájában. Ismételnünk kell a tőle kapott leckéket, és az Ő jóságát, türelmét, kedvességét és szeretetét tanúsítsuk mások iránt. De csak azt oszthatod meg másokkal, amivel te magad is rendelkezel. Őrizzétek meg szívetekben Isten világosságát és szeretetét, hogy segíthessetek másoknak, hiszen sokkal több lelkesedésre, odaadásra és kitartó hitre van szükség. Legyetek éberek és imádkozzatok buzgóbban, ugyanakkor tanulmányozzátok a Szentírást, hogy megtanulhassátok a hit értékes leckéit. Őrizkedjetez attól, hogy az érzelmeiteket tekintsétek a hit feltételeinek – az érzelmek nem igazolják, hogy Isten gyermekei vagytok, ha tényleg nem vagytok az övéi. „Gyümölcsseikről ismeritek meg.” Az engedelmesség és a hit egyesít bennünket Jézus Krisztussal. Meg kell tanulnotok elhinni Isten szavát. Csak így lesz szilárd talaj a lábatok alatt. – *The Youth's Instructor*, 1886. augusztus 18.